

Concluziile reclamantei

— Declararea faptului că, prin menținerea în funcțiune a unui depozit de deșeuri cu deficiențe de funcționare și saturat (situat în Zacinto, în regiunea Kalamaki, în localitatea Griparaiika) care nu respectă condițiile și cerințele prevăzute de reglementările Uniunii Europene în domeniul protecției mediului, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 13 și articolului 36 alineatul (1) din Directiva 2008/98/CE ⁽¹⁾ privind deșeurile, precum și al articolelor 8 și 9, al articolului 11 alineatul (1) litera (a) și al articolelor 12 și 14 din Directiva 99/31/CE ⁽²⁾ privind depozitele de deșeuri. De asemenea, prin reînnoirea autorizației de funcționare a depozitului de deșeuri fără aplicarea procedurii prevăzute la articolul 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE ⁽³⁾ a Consiliului din 21 mai 1992, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestui articol;

— obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

— Autoritățile elene au tolerat rămânerea în funcțiune a unui depozit de deșeuri care este deja mai mult decât saturat și nu au adoptat măsurile necesare pentru a asigura creșterea impusă a capacității depozitului de deșeuri (sau o altă soluționare a problemei) până la 31 decembrie 2015 (scadența parametrilor de mediu reînnoiți) sau până când intră în funcțiune noul depozit de deșeuri din Zacinto.

— Autoritățile elene nu au adoptat toate prevederile corective necesare pentru soluționarea unui număr relevant de probleme identificate de diverse procese-verbale de inspecție (25 octombrie 2011, 26 ianuarie 2010, 26 octombrie 2009, 11 mai 2009, 6 februarie 2009, 26 august 2008, 13 aprilie 2007, 8 decembrie 2005, 7 ianuarie 2005 și 14 decembrie 1999) și au acceptat ca un astfel de depozit de deșeuri să continue să funcționeze, în pofida problemelor existente.

— Autoritățile elene nu au elaborat și nu au aprobat încă planul necesar de amenajare a depozitului de deșeuri din Zacinto și nu au prezentat nici cererea de reînnoire a autorizației de funcționare a depozitului de stocare a deșeurilor în care să fie cuprins un plan de evaluare a eventualelor riscuri.

— Rezultă că nu s-au conformat obligațiilor care decurg din articolul 13 și din articolul 36 alineatul (1) din Directiva 2008/98/CE privind deșeurile și din articolele 8 și 9, din articolul 11 alineatul (1) litera (a) și din articolele 12 și 14 din Directiva 99/31/CE privind depozitele de deșeuri.

— În plus, autoritățile elene, prin Decretul interministerial din 8 iunie 2011, au prelungit valabilitatea în timp a parametrilor de mediu (care constituie temeiul autorizației de funcționare)

ai depozitului de deșeuri până la 31 decembrie 2015, fără a efectua o evaluare corespunzătoare a efectelor, astfel cum impune articolul 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE.

⁽¹⁾ JO L 312, p. 3.

⁽²⁾ JO L 182, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 5, p. 94.

⁽³⁾ JO L 206, p. 7, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 109.

Recurs introdus la 27 decembrie 2012 de Greinwald GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 10 octombrie 2012 în cauza T-333/11, Nicolas Wessang/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-608/12 P)

(2013/C 63/20)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Greinwald GmbH (reprezentant: C. Onken, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Nicolas Wessang

Concluziile recurenteii

Recurenta solicită:

- I. Anularea Hotărârii Tribunalului din 10 octombrie 2012 în cauza T-333/11, în măsura în care prin aceasta s-a admis acțiunea;
- II. modificarea Hotărârii Tribunalului din 10 octombrie 2012 în cauza T-333/11, astfel încât să se respingă în totalitate acțiunea;
- III. Obligarea reclamantului în primă instanță la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În opinia recurenteii, hotărârea atacată încalcă *ratio legis* a art. 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul privind marca comunitară ⁽¹⁾, întrucât se întemeiază pe prezumția că riscul de confuzie crește ca urmare a similitudinii conceptuale a noțiunilor „foods” și „snacks”. Potrivit articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul privind marca comunitară, semnele lipsite de caracter distinctiv și semnele descriptive nu pot determina și nici accentua riscul de confuzie.

De aici rezultă că riscul de confuzie implică o posibilă atingere adusă funcției mărcii de indicație a originii. Cu toate acestea, se poate vorbi despre o astfel de funcție numai în ceea ce privește semnele și elementele semnelor care au caracter distinctiv. În cazul în care un element al semnului nu are funcția de a indica originea, nu se poate aduce atingere acestei funcții prin utilizarea unui element similar în cadrul unei mărci ulterioare.

Principiul că elementele lipsite de caracter distinctiv ale unui semn nu pot genera niciun risc de confuzie se reflectă, în definitiv, în jurisprudența Curții, potrivit căreia, în general, publicul nu va considera că un element descriptiv care face parte dintr-o marcă complexă constituie elementul distinctiv sau dominant al unei mărci complexe.

(¹) JO 2009, L 78, p. 1.

Recurs introdus la 24 decembrie 2012 de Arbos, Gesellschaft für Musik und Theater împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 25 octombrie 2012 în cauza T-161/06, Arbos, Gesellschaft für Musik und Theater/Comisia Europeană

(Cauza C-615/12 P)

(2013/C 63/21)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Arbos, Gesellschaft für Musik und Theater (reprezentant: H. Karl, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurenteii

Recurenta solicită Curții:

— anularea în totalitate a Hotărârii Tribunalului din 25 octombrie 2012 în cauza T-161/06 și pronunțarea unei hotărâri asupra fondului;

— cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Recurenta își întemeiază recursul pe încălcarea normelor de procedură a căror aplicare nelegală a dus la respingerea acțiunii ca inadmisibilă, aducându-se astfel atingere intereselor recurenteii, precum și pe încălcarea dreptului Uniunii de către Tribunal.

Potrivit recurenteii, prin hotărârea pronunțată, Tribunalul a respins acțiunea ca inadmisibilă pentru motivul că aceasta nu a fost motivată suficient în raport cu temeiul juridic și, prin urmare, nu s-a respectat articolul 44 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură. Această apreciere nu corespunde elementelor din dosar. Cerințele prevăzute la articolul 44 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură au fost aplicate în mod arbitrar și contrar obiectivului dispoziției respective.

În plus, în ceea ce privește problema temeiniciei în raport cu articolul 44 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul de procedură, Tribunalul nu a luat deloc în considerare observațiile ulterioare formulate în memoriul în replică al recurenteii și nici argumentele prezentate în observațiile sale privind excepția de inadmisibilitate sau le-a luat în considerare doar cu scopul de a argumenta caracterul defectuos al acestora și, astfel, a refuzat să considere admisibilă acțiunea, încălcând normele de procedură și neținând seama de totalitatea argumentelor prezentate.

Prin decizia de a respinge acțiunea ca inadmisibilă, Tribunalul a pronunțat o hotărâre care ar fi putut să fie pronunțată sub această formă și atacată încă din anul 2007, încălcând astfel orice previzibilitate, transparență și eficiență în cadrul procedurii. Prin urmare, nu a existat un proces echitabil și echilibrat.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 2 ianuarie 2013 — Cartier Parfums — Lunettes SAS, Axa Corporate Solutions Assurance SA/Ziegler France SA, Montgomery Transports Sàrl, Société Inko Trade SRO, Société Jaroslave Mateja, Société Groupama Transport

(Cauza C-1/13)

(2013/C 63/22)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Recurente: Cartier Parfums — Lunettes SAS, Axa Corporate Solutions Assurance SA

Intimate: Ziegler France SA, Montgomery Transports Sàrl, Société Inko Trade SRO, Société Jaroslave Mateja, Société Groupama Transport

Întrebarea preliminară

Articolul 27 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (¹) trebuie interpretat în sensul că competența instanței sesizate în primul rând este stabilită în cazul în care nicio parte nu a invocat necompetența instanței respective sau această instanță s-a declarat competentă printr-o decizie devenită irevocabilă din orice motiv, în special epuizarea căilor de atac?

(¹) JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74.